

og kørte hende i en Karet med fire Heste til Hotel Netherland, hvor hun blev præsenteret for Journalisterne som Hr. Stadlmanns kødelige Tante, — det stod altsammen at læse i Bladene Dagen efter. Saa klemte vi hende en Dag ned i en Stol og viftede hende for Næsen med en Tusinddollar-Check, og efter en længere Besvimelse underskrev hun et Dokument og adopterede Hr. Stadlmann og gjorde ham til sin Arving. Tre Maaneder efter blev den unge Grev von Raben-Rabensteins Bryllup fejret med fyrstelig Pragt i Overværelse af hele Unionens Aristokrati. Jeg kan tale med derom, da jeg selv var blandt de indbudne og ved den Lejlighed havde den Ære at føre den unge Hertuginde af Catania født Simpson tilbords.«

»Og Aktieselskabet?« spurgte Per efter en kort Tavshed.

»Aktieselskabet? Det opløste sig naturligvis; vi fik jo vore Penge. Det blev en Forretning paa sine tresindstyve Procent.«

Under fortsat Tavshed sad Per og snoede nervøst paa sit Hageskæg. Hr. Delft havde med sin Fortælling berørt ham paa hans ømmeste Sted. Hans Pengeforhold var i Øjeblikket aldeles fortvivlede; hans Stilling vilde blive ganske haabløs, dersom han ikke hurtig skaffede Hjælp. Skønt han ikke var klar over Hr. Delfts Hensigt med at fortælle ham denne Røverhistorie, tænkte han